

Drodzy Wychowawcy!

Każdy wie, że czasem rozmowa (obojętnie z kim) po prostu nie wychodzi, „nie klei” się. Z dziećmi tym bardziej. Nie można wciąż wypytywać o zdrowie, szkołę, kolegów, a dzieci też nie zawsze chętnie o tym opowiadają. Jeszcze trudniej rozmawia się na tematy moralne czy religijne, bo tak łatwo sprowadzić je do przestróg, pouczeń i gorzkich morałów. Potrzeba czasem pewnego motywu: jakiegoś wydarzenia, sceny, opowieści, w której byłyby zawarte jakieś konkretne, trudniejsze tematy moralne, religijne, życiowe, ale w sposób mniej konwencjonalny, czasem z humorem, z wtrąceniami ubarwiającymi, czyli poruszającymi wyobraźnię.

Stąd opowiadki w „Aniele Stróżu” w miejsce homilii, zaopatrzone w pytania, które kaznodzieja może postawić w kościele, katecheta podczas lekcji, a rodzic lub wychowawca w bezpośredniej rozmowie. Z pomocą tym opowiadkom idą nagrane na płycie audycje, w których pogodny dialog między dzieckiem a dorosłym traktuje kolejną opowiadkę jako pewnego rodzaju odpowiedź czy rozwiązanie zaistniałego problemu, pytań, sytuacji. Dlatego dołączamy jeszcze pomoc w postaci minikonspektu do takiej rozmowy z dzieckiem lub dziećmi. Konspekt podpowiada pytania, które mogłyby rozwijać pewne wątki podejmowane w audycji. Jest już sporo wychowawców, którzy sprawdzili tę metodę i chętnie sięgają po następne audycje i owe konspekty. Na pewno wiele jeszcze brakuje naszym audycjom, dlatego prosimy o sugestie, propozycje, odpowiedzi. Będziemy wdzięczni i uwzględnimy je przy opracowywaniu następnych tekstów i audycji. Tymczasem oddajemy Wam następne opowiadki, audycje i konspekty do nich.

Szczęść Boże!
Redakcja

JAK NIEZAPOMINAJKI

Główne motywy: perykopa o przemienieniu Jezusa na górze Tabor; błękit nieba i oczu; czystość serca i owoce adoracji Najświętszego Sakramentu

Wprowadzenie przez pytanie: W co lub na co patrzycie najczęściej?

I część rozmowy – do słów: „... dla moich błękitnych oczu, a może i dla mojej duszy?”

Pytania:

- Czym Aniołowie różnią się od ludzi?
- W czym niezapominajka jest podobna do nieba?
- O kim można powiedzieć, że ma niebo w oczach?

Opowiadanie: „Jak niezapominajki”

Pytanie:

- Co daje oczom i sercu wpatrywanie się w Hostię?

II część rozmowy – do końca (z piosenką)

- Jak mógł wyglądać Pan Jezus, gdy niebo zbliżyło się do Niego?
- Gdzie i w co Pan Jezus jest teraz przemieniony?
- Kto potrafi się modlić, klęcząc dłużej przed monstrancją z Hostią?

WODA DLA DUSZY

Główne motywy: perykopa o Panu Jezusie i Samarytance przy studni; o różnych pragnieniach i zachciankach; o pragnieniu duszy

Wprowadzenie przez pytanie: Jaki napój najlepiej gasi pragnienie?

I część rozmowy – do słów: „Zawsze to coś dla ucha i dla ducha!”

Pytania:

- Jakie macie ulubione napoje i potrawy lub desery?
- A czego może pragnąć dusza?
- Po czym można poznać, że dusza potrzebuje dla siebie pokarmu?

Opowiadanie: „Woda dla duszy”

Pytanie:

- Co może być pokarmem i napojem dla duszy?

II część rozmowy – do końca (z piosenką)

Pytania:

- Gdzie jest miejsce karmienia duszy?
- Dlaczego trzeba pamiętać o karmieniu duszy?
- Dlaczego zwykły chleb i woda mogą być smaczniejsze niż smakołyki?

CZARNE OKULARY

Główne motywy: perykopa o uzdrowieniu niewidomego przez Pana Jezusa; czarnowidztwo i jego przyczyny; dostrzeganie i przegapienie Bożych cudów

Wprowadzenie przez pytanie: Co jest najtrudniejsze dla niewidomego?

I część rozmowy – do słów: „No to powiedz, kto i jak tak spoznał... Opo-
wiedz o nim, proszę...”

Pytania:

- Co to znaczy: patrzeć na świat przez różowe okulary?
- Co to znaczy: być czarnowidzem?
- Co zwykle się przegapia, choć ma się dobry wzrok?

Opowiadanie: „Czarne okulary”

Pytanie:

- Dlaczego cudom Pana Boga trzeba pomagać modlitwą?

II część rozmowy – do końca (z piosenką)

Pytania:

- Co pomaga w dostrzeganiu Bożych cudów?
- O jakie cuda trzeba się modlić?
- Jak trzeba patrzeć na świat? Przez jakie okulary?

WYŁĄŻ Z GROBU, CUDAKU!

Główne motywy: perykopa o wskrzeszeniu Łazarza przez Pana Jezusa; o różnych lękach i strachach; straszna śmierć i radosne Zmartwychwstanie oraz jego świętowanie

Wprowadzenie przez pytanie: Dlaczego niektórzy lubią mroczne filmy i opowieści?

I część rozmowy – do słów: „... ja zaczęłam trochę strasznie, a ty zakończ to pogodnie i swojsko. Słucham!”

Pytania:

- Kto lubi nas straszyć?
- Dlaczego niektóre dzieci lubią się bać?
- Czym najczęściej jesteśmy straszeni?

Opowiadanie: „Wyłaz z grobu, cudaku!”

Pytanie:

- Dlaczego o śmierci i o umarłych najlepiej czytać i słuchać w Ewangelii?

II część rozmowy – do końca (z piosenką)

Pytania:

- Co daje oglądanie strasznych czy mrocznych filmów?
- Dlaczego grób Pana Jezusa jest najweselszym grobem na świecie?
- Czego człowiek powinien się bać naprawdę?
- Czym i jak można odpędzić od siebie niepotrzebny strach?

JAK OŚLĄTKA?

Główne motywy: perykopa z Niedzieli Palmowej; wyrazy radości podczas procesji w Niedzielę Palmową; prawdziwa radość w śpiewie, znakach i gestach w ten dzień

Wprowadzenie przez pytanie: Kiedy i komu śpiewamy „Hosanna”?

I część rozmowy – do słów: „... może odnajdę się jakoś w tym słowie «ośląt-ko», a może nawet i w «niebożątku»?”

Pytania:

- Jak witali Pana Jezusa dorośli i dzieci wtedy w Jerozolimie?
- Jak my teraz to przypominamy i świętujemy?
- Kogo można byłoby nazwać oślątkiem i dlaczego?

Opowiadanie: „Jak oślątka?”

Pytanie:

- Co w śpiewie może się najbardziej podobać Panu Bogu?

II część rozmowy – do końca (z piosenką)

Pytania:

- Jak się okazuje prawdziwą radość?
- Dlaczego dzieci nazwane tu oślątkami prościej i łatwiej okazują radość?
- Kiedy my śpiewamy w kościele najradośniej i dlaczego?